

20603-51910

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-1247/1892

1414 / 2006

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. HASANAH	
Tgl Kom.	- Bayundit, imp, Diklat mase - Surin, Ate Gal, mase Sejal p'len - Tolak Karyak lori Bala ke Beladiri
Eses Kep.	- plan & buku e
Tarih	20.4.2006 1/1193
K. Kad.	Nuri [Signature] Bpk: [Signature] 15/3-
BAGIAN	

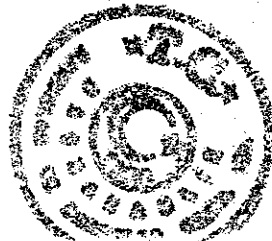
GENEL GEREKÇE

Ekonomi politikalarının tespitine yardımcı olmak ve bu politikalar çerçevesinde hazine işlemleri, kamu finansmanı, kamu iktisadi teşebbüsleri ve Devlet iştirakleri, ikili ve çok taraflı dış ekonomik ilişkiler, uluslararası ve bölgesel ekonomik ve mali kuruluşlarla ilişkiler, yabancı ülke ve kuruluşlardan borç ve hibe alınması ve verilmesi, ülkenin finansman politikaları çerçevesinde sermaye akımlarına ilişkin düzenleme ve işlemlerin yapılması, yurt dışı müteahhitlik hizmetleri, sigorta sektörü ve kambiyo rejimine ilişkin faaliyetler ile yatırım ve yatırım teşvik faaliyetlerini düzenlemek, uygulamak, uygulamanın izlenmesi ve geliştirilmesine ilişkin esasları tespit etmek, 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Kanun uyarınca Hazine Müsteşarlığının görev alanına girmektedir. Bu bağlamda, değişen koşullar çerçevesinde, ortaya çıkan ve ivedilik arz eden problemlerin çözülebilmesi için Hazine Müsteşarlığının görev alanı ile ilgili farklı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılması ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

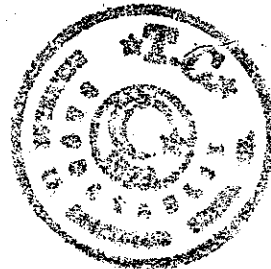
4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile; Devletin iç ve dış borçlanmasına, hibe almasına, borç ve hibe vermesine, nakit yönetiminin maliye ve para politikaları ile koordineli bir şekilde yürütülmesine, verilecek garantilerin, bu borçlanma ve garantilerden doğan finansal alacaklar ile Devlet iç ve Devlet dış borcunun etkin bir şekilde yönetimine ve izlenmesine, Hazine Müsteşarlığı ile anılan Kanunun 2 nci maddesinde yer alan kuruluşlar arasındaki mali ilişkilerin düzenlenmesine ve bu hususlar dahil olmak üzere Müsteşarlık tarafından üstlenilen her türlü mali yükümlülüğün geri ödenmesi, ilgili bütçe hesaplarına kaydedilmesi ve raporlanmasına ilişkin usul ve esaslar düzenlemiştir. Yapılacak düzenlemelerle, esas olarak, 4749 sayılı Kanunun uygulanmasında karşılaşılan bir takım sorunların ortadan kaldırılması ve Kanun metninin daha açık ve anlaşılır hale getirilmesi amaçlanmaktadır. Diğer taraftan, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile katma bütçe tanımı kaldırdığından ve kamu idareleri yeniden sınıflandırdığından 4749 sayılı Kanunda da buna uygun olarak değişikliklerin yapılması gerekmektedir.

Ülkemizdeki sigortacılık ve bireysel emeklilik sistemine ilişkin olarak, gerek uygulamada görülen bir takım sorunların çözümlenebilmesi, gerekse uluslararası taahhütler çerçevesinde gerekli uyumun sağlanabilmesini teminen bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde ivedi olarak değişiklik yapılması ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu çerçevede, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu, 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu, 4911 sayılı Sivil Hava Araçları Üçüncü Şahıs Mali Mesuliyet Sigortasının Ticari Olarak Temin Edilemeyen Kısımının Devlet Garantisi ile Karşılanması Hakkında Kanun ve 587 sayılı Zorunlu Deprem Sigortasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin bazı maddelerinin değiştirilmesi gerekmiştir.

Öte yandan, Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketinin yüzde ellibeş oranındaki hisselerinin özelleştirilmesinden sonra kuruluş personeline 4046 sayılı Özelleştirme Kanunu kapsamında yapılacak ödemeler ile Türk Telekomünikasyon A.Ş. ve Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketi ile ilgili ödeme ve mahsup işlemlerinin yapılması ve Devlet hesaplarına kaydedilmesine ilişkin düzenlemeler ile Türksat A.Ş.'ye Bakanlar Kurulu tarafından görev verilebilmesi konusunda düzenlemeler yapılmıştır.

Diğer taraftan, ihtiyaçlar çerçevesinde, 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun; 3332 sayılı Sermaye Piyasasının Teşviki, Sermayenin Tabana Yaygınlaştırılması ve Ekonomiyi Düzenlemede Alınacak Tedbirler ile 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 3182 sayılı Bankalar Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanun, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu; 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 234 sayılı Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 190 sayılı Genel Kadro Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede de değişiklik yapılması ve 3505 sayılı Kanun ile bağlantılı olarak ihracat taahhüdü hesaplarının re'sen kapatılmasına ilişkin düzenlemelerin yapılması öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile kamu idare ve kurumlarının bütçe türleri olarak tasnif edildiği cetvellerde değişiklik yapılmış ve kamu idare ve kurumları bütçe türleri açısından (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerine göre sınıflandırmaya tabi tutulmuştur. Yapılan değişiklik ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun içerisinde genel ve katma bütçeli idareler ile özerk bütçeli idareler şeklinde yer alan ifadelerin, 5018 sayılı Kanun ile uyumlu hale getirilmesi hedeflenmiştir.

MADDE 2 - 4749 sayılı Kanunda yer alan “genel gider”, “hazine yatırım garantisi” ve “proje” tanımları yeniden düzenlenmiştir. Bu suretle “proje” tanımının kapsamına KOBİ kredileri ve doğal afetler sonucunda gerçekleştirilen projeler ve sosyal konuları içeren ve dış finansman temin edilen, ancak niteliği itibarıyla yatırım programında yer almayan projeler de ilave edilmiş, borç geri ödemeleri sırasında gayri ihtiyari nedenlerle ortaya çıkabilecek gecikme faizi ödemeleri genel gider tanımına dahil edilmiş ve Hazine yatırım garantisinin kaynağını bir kanundan alması ve kapsamının da ilgili kanunda öngörülen garantiler ile sınırlı olması yönünde bir düzenleme yapılarak konuya açıklık getirilmiştir.

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yapılan değişiklikle, dış finansman temini iznine ilişkin yetki düzenlemesi yapılarak, verilen bu iznin hukuki niteliği açıklığa kavuşturulmuştur. Yine aynı maddede yapılan düzenleme ile Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının görüşü doğrultusunda uygun görülecek projelere, anlaşmalardaki koşullarına bağlı kalmaksızın dış borcun ikrazı suretiyle dış finansman kullanılmasına Müsteşarlığın uygun görüşü ve Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkili kılınmıştır.

MADDE 4- Mevcut düzenleme ile garantili imkan için limit varken dış borcun ikrazında limit olmaması birbirini ikame edebilen bu iki finansman yöntemine ilişkin uygulamalarda aksaklıklara sebebiyet vermektedir. Bu nedenle, 4749 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle garantili imkan limiti genişletilerek dış borcun ikrazı da dahil edilmiştir.

MADDE 5- 4749 sayılı Kanunun 7 nci maddesindeki yazım hatası düzeltilmiştir. Ayrıca yıllık yatırım programında yer alan projelerden dış finansman ile gerçekleştirilecekler için Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının uygun görüşünün alınması hususu düzenlenerek 4749 sayılı Kanunun 7 nci ve 8 inci maddeleri arasında paralellik sağlanmıştır. İkraz ücreti, Kanunun 8 nci maddesindeki garanti ücretine paralel olarak “yüzde birine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesi, Kanunun 7 nci maddesine paralel olacak şekilde düzenlenmiştir.

MADDE 7- Uygulamada ortaya çıkan eksikliğin bertaraf edilmesi amacıyla, 4749 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, Türkiye Cumhuriyeti adına verilecek nakdi hibe anlaşmalarını imzalayacak temsilcinin tayinine Bakanlar Kurulunun yetkili olduğu hususunda düzenleme yapılmıştır.

MADDE 8- 4749 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, Türkiye Cumhuriyeti adına borç verilmesine ve verilen borçların yeniden yapılandırılmasına ilişkin

anlaşmaları imzalayacak temsilcinin tayinine Bakanlar Kurulunun yetkili olduğu belirtilerek uygulamada ortaya çıkan eksikliğin giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 9- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yapılan değişiklikle, Hazine alacaklarına ilişkin anlaşmalar konusunda yetki düzenlemesi yapılmıştır. Anılan Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasında Hazine garantileri için düzenlenen sorumlulukların, ikrazen kullandırılan dış borca ilişkin olarak da geçerli olduğu belirtilmiştir.

MADDE 10- 4749 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde dış proje kredisi kullanımlarında kuruluşların ve Müsteşarlığın sorumluluk alanının belirgin bir şekilde tanımlanmasına yönelik olarak düzenleme yapılmıştır. Ayrıca, 14 üncü maddenin onuncu fıkrası; dış borç veren kuruluşların kendi kurallarına göre dış borç anlaşması imzalanmadan önce tahakkuk ettirdiği komisyon, taahhüt ücreti, garanti ücreti, gecikme faizi ve benzeri yükümlülüklerin, ilgili anlaşmaların imzalanması veya yürürlüğe girmesinden bağımsız olarak ödenmesine olanak sağlayacak şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 11- 4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde “uluslararası kredili ihaleye çıkma” ibaresi, “dış finansman temini izni verilmesi” şeklinde değiştirilmiştir. Ayrıca, Kanunun 4 üncü maddesinde yapılan değişikliklere uygun olarak “ikraz ve garanti limiti” ifadesi madde metnine dercedilmiştir.

MADDE 12- 4749 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (C) fıkrası garanti anlaşmalarını kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmiştir.

MADDE 13- 4749 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesindeki düzenleme, anlaşmaların imzalanması ve yürürlüğe girmesinden bağımsız olarak uygulanabilecek şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 14- Madde ile, 4749 sayılı Kanuna dört geçici madde eklenmektedir.

GEÇİCİ MADDE 10- Geçici 10 uncu madde ile, büyük çoğunluğu 4749 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce sağlanmış olan kredilerden, bütçeleştirilmeden kullanılmış olan ve alacak takibi yapılamayan kredi tutarlarına ilişkin hesapların bütçe gelir ve gider kalemleriyle ilişkilendirilmeksizin ilgili kuruluşlara tahsisi düzenlenmektedir.

GEÇİCİ MADDE 11- Geçici 11 inci madde ile, demiryolu hatlarının fiziki standartlarının yükseltilmesi, güvenli taşımacılığın gereği olan yol yenileme için ray alımı, çeken ve çekilen araçların temini gibi yatırımların büyüklükleri ile TCDD’nin mali yapısı ve uluslararası uygulamalar dikkate alınarak gerekli yatırımların bütçenin gelir ve gider kalemleriyle ilişkilendirilmeksizin ilgili kuruluşta tahsis edilmesi hüküm altına alınmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 12- 5018 sayılı Kanun ile Devlet üniversitelerinin, (II) sayılı Cetvelin (A) bölümünde özel bütçeli idare olarak tanımlanması nedeniyle, 4749 sayılı Kanun uyarınca sağlanan dış borcun tahsis yoluyla kullandırılması imkanı ortadan kalkmıştır. Üniversitelerin mali durumları da dikkate alındığında sağlanmış olan bu kredilerin ilgili üniversitelere ikrazında sorunlar yaşanacağı için Kanuna eklenen geçici 12 nci madde ile, halihazırda anlaşmaları imzalanmış kredilerden 1/1/2006 tarihinden itibaren yapılan veya yapılacak kullanımların dış borcun tahsisi hükümlerine tabi kılınması amaçlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE 13- Geçici 13 üncü madde ile, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu kapsamında yürütülmesi öngörülen program ve/veya projelerin finansmanı için

herhangi bir dış finansman kaynağından sağlanacak kredilerin, söz konusu Fon için gelir getirici niteliği olmaması nedeniyle, bütçenin gelir ve gider kalemleriyle ilişkilendirilmeksizin anılan Fona tahsis edilmesi hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 15- Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketinin kurulmasıyla birlikte, Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketinin 233 sayılı KHK'ya tabi olduğu dönemde muhtelif düzenlemelerle verilen görevler, Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketi tarafından yerine getirilmektedir. 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununda yapılan değişiklikle anılan görevlerin 233 sayılı KHK kapsamı dışında tutulan, sermayesinin tamamı Hazineye ait olan Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketine devredilmesi nedeniyle ortaya çıkan hukuki boşluğun giderilmesi ve ileride verilebilecek görevler için Bakanlar Kurulu tarafından düzenleme yapılmasına imkan sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 16- 406 sayılı Kanunun ek 29, ek 33, ek 34 ve geçici 10 uncu maddelerinde Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketinin Hazineden olan alacaklarının temettü borcuna mahsup edilmesine ilişkin muhtelif hükümler yer almaktadır. Diğer taraftan, uydu ve kablo TV hizmetleri, Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketinden sermayesinin tamamı Hazineye ait olan Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketine devredilmiştir. Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketine devredilen söz konusu hizmetlere ilişkin olarak (hukuki alt yapının oluşturulmasından sonra) görev zararı ödenmesi gerekmektedir. Yapılan değişiklik ile yukarıda belirtilen hükümler çerçevesinde hem Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketine hem de Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketine ödeme ve mahsup işlemlerinin yapılması ve Devlet hesaplarına kaydedilmesi için genel yetki alınması öngörülmektedir.

MADDE 17- 406 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinde belirtilen hükümlerin Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketinin %55 oranındaki hissesinin özelleştirilmesinden sonra yeniden düzenlenmesi ihtiyacı doğmuş ve Tasarının 16 ncı maddesi ile Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketi de dahil edilerek bu düzenleme yapılmıştır. Bu nedenle madde ile, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun geçici 9 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır. Diğer taraftan, bütçe tekniği açısından uygulama imkanı olmayan 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 18- Primleri Müsteşarlıkça belirlenen sigortalarda, zorunlu trafik sigortasında da olduğu gibi, kamu ihale mevzuatı gereği ihale yoluna gidildiği görülmektedir. Ancak, nitelikleri itibarıyla, rekabete konu teşkil edemeyen bu tip sigortalar için ihale sistemi uygun değildir. Nitekim, tarife ve talimata aykırı fiyatlandırmalar yapılması, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununa aykırılık teşkil etmekte ve cezai müeyyideye tabi olmaktadır. Bu nedenle, mevcut ihale uygulaması kapsamında, sigorta şirketlerinin ve acentelerinin tarife ve talimatta belirlenmiş usullere aykırı olarak indirim yapmalarının önüne geçilememesi nedeniyle, söz konusu hüküm düzenlenmiştir.

MADDE 19- Madde ile, Türk Eximbank A.Ş.'nin politik risk kapsamında kullandığı kredilerle ilgili olarak kredi geri dönüşlerinin ve Bankanın faaliyet kârından Hazineye isabet eden temettü tutarlarının Bankanın sermayesine ve Bankanın politik risk alacaklarına mahsup edilme yetkisi alınmaktadır. Türk Eximbank A.Ş.'nin kullandırmış olduğu kredilerin önemli bir bölümü KOBİ'lere ihracat için destek sağlamaktadır. Bankanın kredi ve sigorta faaliyetleri yoluyla ihracata sağladığı desteklerin daha da artırılabilmesi için sermayesinin takviyesi amaçlanmaktadır.

MADDE 20- Kamu sermayeli bankaların faaliyetinin niteliği gereği özelleştirme süreçleri diğer kamu kuruluşlarından farklılık arz etmektedir. Bu kapsamda kamu bankalarının ve bunların iştiraklerindeki hisselerinin özelleştirme sürecinin süratli ve esnek bir yapıda sürdürülmesini temin etmek üzere özelleştirme kapsam ve programına alınmadan işlemlerin yürütülmesi öngörülmüştür. Ancak, bu bankalarda sadece özel hukuk hükümlerine tabi personel çalıştırılması mümkün olduğundan, bunlar hakkında, 4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesi hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmüştür. Özelleştirme Yüksek Kuruluna, anılan bankaların gerekli gördüğü iştiraklerdeki hisselerini özelleştirme kapsam ve programına alınarak özelleştirilmelerine de karar verme imkanı sağlanmakta, bu durumda bankaların mali bünyesinin olumsuz etkilenmemesi amacıyla satış gelirlerinin özelleştirme giderleri düşüldükten sonra anılan bankalara ödenmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, T.C.Ziraat Bankası ve T.Halk Bankası Anonim Şirketindeki kamu hisseleriyle iştiraklerindeki hisselerin satışından elde edilen gelirlerin, satışa ilişkin giderlerin mahsubundan sonra Hazineye aktarılmasına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

MADDE 21- Madde ile, 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu kapsamında, bireysel emeklilik araçları tanımında yapılan değişikliklerle, şirket elemanı olmasına rağmen şirket için aracılık eden kişilerin de bu tanım içine sokulması amaçlanmıştır.

MADDE 22- 4632 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ile düzenlenen ve bir şirketten diğer bir şirkete yapılacak aktarımın şartı olarak öngörülen, söz konusu Kanun kapsamında yapılan ilk emeklilik sözleşmesinin yürürlük tarihinden itibaren en az bir yıl geçmesi ifadesi, uygulamada farklı yorumlara neden olduğundan, amaca uygun olarak ve yoruma yer verilmeyecek şekilde bu madde ile yeniden düzenlenmiştir. Diğer taraftan, aynı madde ile, katkı paylarının yatırıma yönlendirilmesi veya aktarım yapılmasında temerrüde ilişkin düzenleme kaldırılarak gecikme cezasına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Ayrıca, kısmen veya tamamen katkı payının ödendiği grup emeklilik sözleşmelerinde uygulanacak esasları belirlemeye Müsteşarlık yetkili kılınmıştır.

MADDE 23- Daha önce emeklilik sözleşmeleri ve yıllık gelir sigortası sözleşmeleri ile bunlara ilişkin değişiklikler tasdiğe tabi kılınmıştı. Ancak, tasdiklenecek olan sözleşmeler değil, tarife ve emeklilik planlarıdır. Diğer taraftan, AB direktiflerinde tasdik esası olmadığından, bu madde ile yapılan değişikliklerle, uygulama esasları ile tarife ve teknik esasların serbestçe belirlenebilmesi ilkesi benimsenmiştir. Bununla birlikte, Bakan gerekli hallerde Müsteşarlığa onay yetkisi verebilecektir.

MADDE 24- 4632 sayılı Kanunun amacı çerçevesinde bireysel emeklilik sistemi, sosyal güvenlik sisteminin tamamlayıcısı olarak, bireylerin emekliliğe yönelik tasarruflarının yatırıma yönlendirilmesi ile emeklilik döneminde ek bir gelir sağlanarak refah düzeylerinin yükseltilmesi, ekonomiye uzun vadeli kaynak yaratarak istihdamın artırılması ve ekonomik kalkınmaya katkıda bulunulmasını sağlamak üzere oluşturulmuştur. Bu bağlamda, sosyal güvenlik sistemindeki asgari koruma sağlayan bazı unsurların bu sistemde de yer alması gerekir. Bu açıdan, katılımcının bireysel emeklilik hesabına yapılan katkı payı ödemeleri ile emeklilik yatırım fonu paylarının, belli bir sınıra kadar rehnedilememesi, haczedilememesi ve iflas masasına dahil edilememesi bu madde ile öngörülmüştür.

MADDE 25- Madde ile, tarafların özgür iradeleri ile yaptıkları portföy yönetim sözleşmeleri için onay zorunluluğu kaldırılmış ancak, sözleşmenin muhtevasının Sermaye Piyasası Kurulu tarafından belirlenen asgari unsurlara uygun olması gerektiği esası kabul edilmiştir.

MADDE 26- Madde ile, üyelerine veya personeline, emeklilik gelirine ek bir gelir sağlamak amacıyla hizmet veren dernek ve vakıf gibi kuruluşların, kurum çalışanlarına ait emekliliğe ilişkin birikimlerinin, bireysel emeklilik sistemine kazanılmış haklarıyla birlikte aktarılabilmesine imkan sağlanması ve bu kişilerin emekliliğe yönelik tasarruflarında sistemdeki vergi teşviklerinden yararlanabilmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.

MADDE 27- Madde ile 4853 sayılı Kanuna bir madde eklenmektedir.

EK MADDE 1- Mülga 3417 sayılı Çalışanların Tasarrufa Teşvik Edilmesi ve Bu Tasarrufların Değerlendirilmesine Dair Kanun uyarınca açılmış bulunan Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabında biriken paraların tasfiyesi ve bu hesaptan hak sahiplerine yapılacak ödemelere ilişkin usul ve esasları ayrı bir yasal düzenleme ile belirleyen 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanun, 29/4/2003 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu Kanunun 6 ncı maddesi çerçevesinde hak sahiplerine, anapara tutarları 2003 yılı Nisan ayında defaten ödenmiş ve 5 inci madde uyarınca değerlendirilen tutarlar Türkiye İstatistik Kurumu (Devlet İstatistik Enstitüsü) tarafından açıklanan bir önceki aya göre Tüketici Fiyatları Genel İndeksi değişim oranında ve ilave olarak yıllık yüzde beş oranında değerlendirilerek Mart, Haziran, Eylül ve Aralık aylarında ve 2004, 2005 ve 2006 yıllarında toplam on taksitte olmak üzere ödenmektedir. Bu kapsamda hak sahiplerine yapılacak son taksit ödemesi Haziran 2006 tarihinde olacak, bu tarihten sonra 4853 sayılı Kanun kapsamında yapılacak ödemeler sona erecek ve bu amaçla ihraç edilmiş olan Devlet İç Borçlanma Senetlerinin vadesi ise 31/5/2006 tarihinde dolacaktır.

Bu bağlamda, 4853 sayılı Kanun kapsamında yapılmakta olan ödemelerin Haziran 2006'da sona ermesi ve bu tarih itibarıyla hesabın faaliyet alanının kalmaması sebebiyle madde düzenlenmiştir. Ayrıca madde ile, kamu mali disiplini hedefi doğrultusunda, varsa hesaba ilişkin hak sahiplerine yapılacak ödemelerin bütçeden karşılanması amaçlanmıştır. Diğer taraftan, hak sahiplerine yapılacak ödemelerde, banka kayıtlarının esas alınması nedeniyle işlemlerin kısa süre içerisinde ve sorunsuz bir şekilde gerçekleştirilmesini teminen, söz konusu ödemelerin Hazine bütçe ödeneğinden karşılanmak üzere hak sahibine Banka tarafından yapılması öngörülmüştür.

Ayrıca madde ile, 4853 sayılı Kanun kapsamında hak sahiplerine fazla ödeme yapılmış olduğunun tespiti halinde, Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının zarara uğramamasını teminen söz konusu tutarların genel esaslar çerçevesinde geri alınması öngörülmüştür. Ancak emeklilerin bu tür bir durumda ödeme gücüne düşmesine engel olmak amacıyla, bahsedilen tahsilatın taksitlendirilerek ve faizsiz ödenebilmesi şeklinde kolaylık sağlanmıştır. Bu şekilde, hak sahipleri ve Banka açısından uygulamanın tam olarak nitelendirilmesi hedeflenmiştir.

MADDE 28- Türk ticari hava taşıma işletmelerine 26/6/2003 tarihli ve 4911 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren verilen Devlet garantisi, ikame edilen teminatın uluslararası sigorta ve reasürans piyasalarından ticari olarak temin edilebilir hale gelmesi üzerine, kapsamda yer alan işletmelerin yazılı talebi doğrultusunda, Bakanlar Kurulunun 2004/7455 ve 2005/9299 sayılı kararları ile farklı tarihler itibarıyla durdurulmuştur. 4911 sayılı Kanun kapsamında verilen Devlet garantisi, işletmeler için daha önce durdurulmuş olmakla birlikte, Kanunun süre sınırı nedeniyle garanti 31/12/2005 tarihi itibarıyla tamamıyla son bulmuştur. Söz konusu Kanunun 8 inci maddesinin son fıkrası uyarınca, Devlet garantisi bedelinin yatırılacağı hesap, Bakanlar Kurulu kararıyla tasfiye edilerek hesapta kalan tutar genel bütçeye gelir kaydedilecektir. Yapılan düzenleme ile, 4911 sayılı Kanunla verilen Devlet garantisinin kapsamda yer alan işletmeler için durdurulmuş olduğu dikkate alınarak, havayolu taşıma işletmelerinden gerek kendi beyanları gerekse yapılan denetim sonucu tespit edilen

tutarların alacak aslına ve fer'ilerine isabet eden kısmının bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde ödenmesi kaydıyla, söz konusu kişilerin bu maddede yer alan ödeme sebebiyle ilgili olarak hukuki ve mali olarak sorumlu sayılmamaları öngörülmektedir.

MADDE 29- 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu kapsamında 31/12/2005 tarihine kadar takas ve mahsup işlemlerinden yararlanamayan büyükşehir belediyeleri ve bunların bağlı kuruluşları ile sermayesinin %50'sinden fazlası büyükşehir belediyelerine ait şirketlerin bu uygulamadan yararlanmasını temin maksadıyla, anılan Kanunun geçici 3 üncü maddesindeki süre 30/6/2006 tarihine kadar uzatılmaktadır.

MADDE 30- Kamu iktisadi teşebbüslerinin doğmuş ve doğacak görev zararı alacaklarının avans olarak Hazine Müsteşarlığı bütçesine konacak ödenek ile karşılanmasına imkan sağlamak üzere 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 31- Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketinin (TŞFAŞ) dahilde işleme rejimi kapsamında yaptığı şeker satışlarından doğan görev zararlarının Hazine tarafından karşılanması uygulaması 2001 yılında yürürlüğe giren 4634 sayılı Şeker Kanunu ile sona erdirilmiştir. Bununla birlikte, TŞFAŞ'nin 2001 ve önceki yıllarda ürettiği şekerden dahilde işleme rejimi kapsamında imalatçı-ihracatçıya yapmış olduğu satışlara ilişkin ihracat taahhütlerinin kapatılmasının gecikebilmesi sonucunda, görev zararı kapsamında değerlendirilen söz konusu satışlara ilişkin olarak sonraki yıllarda da görev zararı doğabilmektedir.

Bu itibarla, TŞFAŞ'nin söz konusu satışları ve Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün her yıl yayımlanan hububat ürünü alımı ve satımı hakkındaki kararlar çerçevesinde yapmakta olduğu dahilde işleme rejimi kapsamındaki satışlar ile ihracattan doğan görev zararlarının avans olarak ödenmesi amacıyla ilgili mevzuatı olan 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 32- Son yıllarda kıymetli maden ve taşlardan mamul eşyaların ihracında önemli ölçüde artış olması, İstanbul dışı illerdeki ihracatçıları ekspertiz işlemleri nedeniyle zor duruma düşürmüştür. Yapılan değişiklik ile Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünün kıymetli maden ve taşların ayarına ilişkin ekspertiz raporu verecek özel ayar evlerini yetkilendirebilmesi ve yetkilendirilen özel ayar evlerinin yapacakları işlemlere ilişkin usul ve esaslar ile denetim esaslarını belirleyebilmesi için gerekli olan hukuki dayanak oluşturulmuştur.

MADDE 33- 587 sayılı Zorunlu Deprem Sigortasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamede kapsamında kurulan ve kendine has bir yapılanması olan Doğal Afet Sigortaları Kurumu (DASK), özel sigorta sektöründeki kapasitenin yetersizliğinden dolayı, doğrudan risk taşıyıcısı olarak görev yapmakta ve bir nevi özel sigortacılık işlevini yerine getirmektedir. Bu çerçevede, gerek sigortacılık işleminin bir parçası olan riskin reasüre edilmesi zorunluluğu, gerekse DASK'ın farklı teşkilat yapısı ve tasarrufunda bulunan kaynakların kamu kaynağı olmamasından hareketle, Kurumun ve 587 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede kapsamında yapılan iş ve işlemlerin 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile 4734 sayılı Kamu İhale Kanunundan muaf olmasına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

MADDE 34- Sayıştay Başkanlığının 2004 Yılı Hazine İşlemleri Raporunda Devlet Borçları Saymanlığının kendisine verilen görevleri etkin şekilde yerine getirebilmesi için, bu işle orantılı nicelik ve nitelikte personele ihtiyacı olduğu belirtilmektedir. Söz konusu öneriler

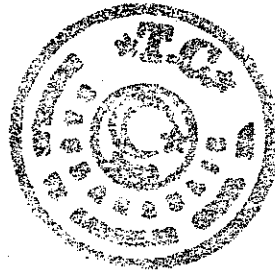

doğrultusunda ve Hazine saymanlıklarının 5018 sayılı Kanuna uygun olarak düzenlenmesini teminen Daire Başkanı kadrosu ihdas edilmektedir.

MADDE 35- Süresi 31/12/2003 tarihinde sona ermiş olan 3/12/1988 tarihli ve 3505 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin (c) bendine göre, ihracat veya döviz kazandırma taahhüdünde bulunulan ve yatırım teşvik belgesine ve KOBİ yatırım teşvik belgesine bağlanmış yatırımlar için alınan yatırım kredileri ile bu belge kapsamındaki şirket kuruluşu ve sermaye artırımı, gayrimenkullerin ve irtifak haklarının aynı sermaye olarak konulması halinde bunların şirket adına tapuya tesciline vergi, resim ve harç istisnası tanınmıştır. 1/1/2004 tarihinde yürürlüğe girmiş olan 9/4/2003 tarihli ve 4842 sayılı Kanunun 26 ncı maddesine göre ise de anonim, eshamlı komandit ve limited şirketlerin birleşme, devir ve bölünmeleri nedeniyle yapılacak işlemler ile yurt içi ve yurt dışı kredi kuruluşlarınca kullanılan ve ortalama vadesi bir yıl ve daha uzun süreli nakdi yatırım kredileri nedeniyle verilen teminatlarla ilgili işlemlerine yatırım teşvik belgesi ve KOBİ yatırım teşvik belgesi düzenlenmesine ve ihracat taahhüdü verilmesine gerek bulunmaksızın vergi, resim ve harç istisnası sağlanmıştır. 4842 sayılı Kanun ile, vergi, resim ve harç istisnasının otomatik olarak uygulanmasına olanak sağlanarak, 3505 sayılı Kanun ile düzenlenen uluslararası ticaret kurallarına uygun olmayan bir şekilde ihracat performansına dayalı olarak vergi, resim ve harç istisnası verilmesine son verilmiştir. 4842 sayılı Kanunun ilgili maddesinin yürürlüğe girdiği tarih olan 1/1/2004 tarihinden önce düzenlenmiş bulunan yatırım teşvik belgeleri ve KOBİ yatırım teşvik belgeleri sahiplerinin de adlarına düzenlenmiş bulunan yatırım teşvik belgeleri ve KOBİ yatırım teşvik belgeleri kapsamındaki ihracat taahhüdü hesaplarının bu taahhüde mesnet teşkil eden 3505 sayılı Kanunun uygulama süresinin 31/12/2003 tarihinde sona ermiş olduğundan re'sen kapatılmış sayılması ile 1/1/2004 tarihinden sonra düzenlenmiş bulunan yatırım teşvik belgeleri ve KOBİ yatırım teşvik belgeleri sahipleri ile eşit muamele görmesine imkan sağlamak amacıyla bu düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 36- Yürürlük maddesidir.

MADDE 37- Yürütme maddesidir.

**KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA
KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde yer alan “genel, katma ve özerk bütçeli kurum ve kuruluşları” ifadesi “5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan idareler ve kurumları” şeklinde değiştirilmiş ve söz konusu maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunda genel ve katma bütçeli kurum ve kuruluşlar ile konsolide bütçeye tabi kuruluşlara yapılan atıflar, ilgisine göre 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I) sayılı cetvelde yer alan idarelere; genel ve katma bütçe dışındaki kurum ve kuruluşlar ile konsolide bütçe dışındaki kuruluşlara yapılan atıflar, ilgisine göre 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kamu idareleri dışındaki idareler ve kurumlar ile kamu iktisadi teşebbüslerine, özel hukuk hükümlerine tabi olmakla beraber sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait olan kuruluşlara, fonlara, kamu bankalarına, kalkınma ve yatırım bankalarına, büyükşehir belediyelerine, belediyelere ve bunlara bağlı kuruluşlar ile sair yerel yönetim kuruluşlarına, yap-işlet-devret, yap-işlet ve işletme hakkı devri ve benzeri finansman modelleri çerçevesinde gerçekleştirilmesi öngörülen projeler kapsamında ödeme yükümlülükleri Hazine Müsteşarlığınca garanti edilen kuruluşlara yapılmış sayılır.”

MADDE 2- 4749 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde yer alan “Genel giderler”, “Hazine yatırım garantisi” ve “Proje” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

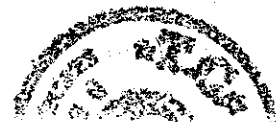
“Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, borç servisinin zamanında gerçekleştirilememesinden kaynaklanabilecek ödemeler, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ile benzeri tüm masraf ve giderleri,”

“Hazine yatırım garantisi: Yap-işlet-devret, yap-işlet ve işletme hakkı devri ve benzeri finansman modelleri kapsamında ilgili kanun hükümlerine dayanan ve bunlarla sınırlı olmak üzere verilen garantileri,”

“Proje: Yıllık yatırım programlarında yer alan projeleri, milli savunma projelerini, niteliği itibarıyla yıllık yatırım programına tabi olmayan projeler ile yap-işlet-devret, yap-işlet, işletme hakkı devri ve benzeri finansman modelleri çerçevesinde gerçekleştirilen projeleri veya münferiden bunlardan her birini,”

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “hibe almaya” ibaresinden önce gelmek üzere “kamu bankaları ile kalkınma ve yatırım bankaları hariç 2 nci maddede yer alan kuruluşların projeleri için dış finansman temini izni vermeye,” ibaresi eklenmiş, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Hazine yatırım garantisi ve Hazine ülke garantisi vermeye, verilen garantilerin şartlarında değişiklik yapmaya; borç ve hibe vermeye; Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının uygun görüşü ile gerçekleştirilmesi ivedi ve zaruri olan projeleri tespit etmeye

ve gerektiğinde tespit edilen bu projelere Türkiye Cumhuriyeti adına sağlanan dış finansmanın anlaşmalardaki koşullarına bağlı kalmaksızın dış borcun ikrazı suretiyle kullandırılmasına karar vermeye; Müsteşarlığın görüşü ve Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

“Yıllık yatırım programında yer alan projelere dış finansman temini izni verilmesi için Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının uygun görüşü aranır. Kuruluş, ihale mevzuatı da dahil olmak üzere projelerle ilgili olarak tabi olduğu mevzuata uymakla yükümlü olup, dış finansman temini izni verilmiş olması kuruluşun bu husustaki sorumluluğunu ortadan kaldırmaz. Müsteşarlığın yetki ve sorumluluğu, talep edilen dış finansmanın sağlanması ve sonuçlandırılması ile sınırlıdır.”

MADDE 4- 4749 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin başlığı, “Borçlanma, ikraz ve garanti limiti” şeklinde, son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mali yıl içinde sağlanacak garantili imkanın ve ikrazen kullandırılacak dış borcun limiti, her yıl bütçe kanunlarıyla belirlenir.”

MADDE 5- 4749 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “mali dış koşulları” ibaresi “mali koşulları” şeklinde değiştirilmiş, dördüncü fıkrasının ilk cümlesinden sonra gelmek üzere “Dış borcun ikrazı suretiyle finanse edilecek projelerin yatırım programındaki yeri ve önceliği hususunda Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının uygun görüşü alınır.” cümlesi eklenmiş ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “binde beş oranında” ibaresi “yüzde birine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna “Bu oranı beş katına kadar artırmaya Bakan yetkilidir.” cümlesi eklenmiş, dördüncü fıkrasının ilk cümlesi “Hazine geri ödeme garantisi verilmesi suretiyle finanse edilecek projelerin yatırım programındaki yeri ve önceliği hususunda Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının uygun görüşü alınır.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- 4749 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı ülkeler, yabancı ülkelerin kuruluşları, uluslararası kuruluşlar ve oluşturulacak uluslararası yardım konsorsiyumlarına nakdi hibe vermeye” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve bu yöndeki anlaşmaları imzalamak için Türkiye Cumhuriyeti temsilcilerini tayine” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 4749 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “verilen borçların yeniden yapılandırılmasına” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve bu yöndeki anlaşmaları imzalamak için Türkiye Cumhuriyeti temsilcilerini tayine” ibaresi eklenmiş, “Bu borçlara dair anlaşmalara ilişkin her türlü hazırlık, temas ve müzakereler Müsteşarlık tarafından yürütülür” ibaresinden sonra gelen “ve sonuçlandırılır” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 9- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına “Bakan yetkilidir” ibaresinden önce gelmek üzere “ve ilgili alacakları anlaşmaya bağlamaya” ibaresi ile aynı maddenin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Bu Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan hükümler ikrazen kullandırılan dış borca ilişkin olarak da geçerlidir.”

MADDE 10- 4749 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin altıncı fıkrasının ilk cümlesinde yer alan “ve sağlanan Hazine garantileri” ibaresi madde metninden çıkartılmış, altıncı fıkrasının sonuna “Dış proje kredisi kullanımlarına ilişkin olarak sadece dış borç kaydı ve dış borç kaydının muhasebeleştirilmesi Müsteşarlığın sorumluluğunda olup, kullanımların usulüne uygunluğu da dahil olmak üzere, kullanımlara ilişkin her türlü sorumluluk kullanıcı kuruluşlara aittir.” ibaresi; onuncu fıkrasında yer alan “ve benzeri yükümlülükleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “anlaşmaların imzalanması veya yürürlüğe girmesinden bağımsız olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve garanti limiti” ibaresi “,ikraz ve garanti limiti” şeklinde, “uluslararası kredili ihaleye çıkma” ibaresi “dış finansman temini izni verilmesi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 4749 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (C) fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “Savunma ve güvenlik amaçlı kredi ve hibe anlaşmaları” ibaresi, “Savunma ve güvenlik amacıyla sağlanan finansmana ilişkin kredi, garanti ve hibe anlaşmaları” olarak; (2) numaralı bendinde yer alan “sağlanan kredilere ilişkin olarak imzalanan anlaşmalar” ibaresi, “sağlanan finansmana ilişkin olarak imzalanan kredi ve garanti anlaşmaları” olarak; (3) numaralı bendinde yer alan “geri ödenmesini düzenleyen kredi anlaşmaları” ibaresi “geri ödenmesini düzenleyen kredi ve garanti anlaşmaları” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 13- 4749 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinde yer alan “ve benzeri yükümlükler hakkında da” ibaresinden sonra gelmek üzere “anlaşmaların imzalanması veya yürürlüğe girmesinden bağımsız olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Sel ve Deprem Felaketi Acil Yardım Projesi, Marmara Depremi Acil Yeniden Yapılandırma Projesi, Türkiye Altyapı ve Kentsel Yeniden Yapılandırma Projesi, Kalıcı Konutların Karayolu Bağlantıları Projesi, Çınarcık-Teşvikiye-Kocadere-Esenköy-Armutlu Kanalizasyon Projesi, Sosyal Riskin Azaltılması Projesi ve Özelleştirme Sosyal Destek Projesi, Endüstriyel Teknoloji Projesi ve TÜBİTAK-Bilten Araştırma Uydusu Projesinin finansmanı için Dünya Bankası, Avrupa Yatırım Bankası, Körfez İşbirliği Konseyi ülkelerinin ilgili finans kuruluşları ve National Westminster Banktan sağlanmış olan kredilerden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yapılan kullanımlar sonucunda doğan ve ikraz anlaşmasına bağlanmamış, ilgili kuruluşlardan olan alacakların, Bakanın teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesapları ile ilişkilendirilmeksizin terkinine Maliye Bakanı yetkilidir. Söz konusu krediler ile bu Kanunun geçici 4 üncü ve geçici 8 inci maddeleri kapsamında sağlanmış ve sağlanacak kredilerden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak ikraz anlaşmasına bağlanmamış kullanım tutarları, bütçenin gelir ve gider hesapları ile ilişkilendirilmeksizin ilgili kuruluşlara karşılıksız tahsis edilmiş sayılır. Bu şekilde tahsis edilmiş kredi tutarları hakkında, 14 üncü maddenin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kuruluşlara ilişkin hükümleri uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 11- Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün ilgili yıllar yatırım programında yer alan ve Müsteşarlık tarafından dış finansman sağlanmasına izin verilmiş ancak henüz finansman temin çalışmaları sonuçlandırılmamış olan projeleri ile 2006 Yılı Yatırım Programında yer alan projelerinin finansmanı için herhangi bir dış finansman kaynağından Türkiye Cumhuriyetinin borçlu sıfatıyla sağlayacağı kredileri, anılan Genel Müdürlüğe bütçenin gelir ve gider kalemleri ile ilişkilendirilmeksizin karşılıksız tahsis etmeye Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu

yetkilidir. Bu maddeye istinaden sağlanacak krediler hakkında, 14 üncü maddenin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kuruluşlara ilişkin hükümleri uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 12- 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı Cetvelin (A) bölümünde bulunan kuruluşların yılı yatırım programında yer alan projelerinin finansmanı için 1/1/2006 tarihinden önce imzalanan dış kredi anlaşmaları çerçevesinde sağlanan krediler, anılan kuruluşlara tahsisli olarak kullanılmaya devam edilir. Bu maddeye istinaden kullanılacak krediler hakkında, 14 üncü maddenin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kuruluşlara ilişkin hükümleri uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 13- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu kapsamında oluşturulacak program ve/veya projelerin finansmanı için herhangi bir dış finansman kaynağından Türkiye Cumhuriyetinin borçlu sıfatıyla sağlayacağı kredileri, anılan Fona bütçenin gelir ve gider kalemleri ile ilişkilendirilmeksizin tahsis etmeye Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu maddeye istinaden sağlanacak krediler hakkında, 14 üncü maddenin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kuruluşlara ilişkin hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 15 - 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 33 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketine, faaliyet konuları ile ilgili olarak Bakanlar Kurulunca görev verilebilir. Bu görev için yapılacak ödeme miktarı Bakanlar Kurulu kararında belirtilir. Bu görevden doğan alacak Hazine Müsteşarlığınca tespit edilerek karşılanır. Bu fıkra uyarınca doğmuş ve doğacak alacaklar avans olarak Hazine Müsteşarlığı bütçesinde bu amaçla öngörülen ödeneklerden ödenir.”

MADDE 16- 406 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

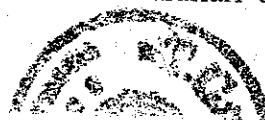
“EK MADDE 37- Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi ile Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketinin, ilgili mali yıl kârlarından Hazineye isabet eden tutarları;

a) Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine bütçeye gelir kaydetmeye,

b) Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi ile Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketinin ödenmemiş sermayesine veya diğer kanun ve Bakanlar Kurulu kararları uyarınca yapılması gereken ödemeler kapsamında doğan alacaklarına mahsup edilmek üzere Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine bütçeye gelir, ödenek ve gider kaydetmeye,

Maliye Bakanı yetkilidir.

Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi ile Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketinin ilgili mali yıldan önceki yıllara ait kâr paylarından Hazineye isabet eden tutarları Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi ile Türksat Uydu Haberleşme Kablo TV ve İşletme Anonim Şirketinin diğer kanun ve Bakanlar Kurulu kararları uyarınca yapılması

gereken ödemeler kapsamında doğan alacaklarına veya ödenmemiş sermayelerine mahsubuna ilişkin işlemleri yapmaya Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan; bu işlemleri anılan Müsteşarlığın teklifi üzerine gelir ve gider hesapları ile ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 17- 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun geçici 9 uncu maddesi ile 21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 18- 21/12/1959 tarihli ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

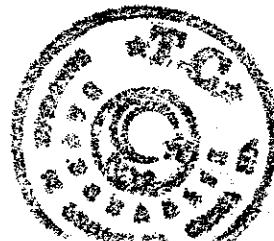
“Primleri Bakanlıkça belirlenen sigortalar ihale konusu edilemez. Bakanlık bu sigortaların sigorta şirketleri tarafından temini usullerini belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 19- 25/3/1987 tarihli ve 3332 sayılı Sermaye Piyasasının Teşviki, Sermayenin Tabana Yaygınlaştırılması ve Ekonomiyi Düzenlemede Alınacak Tedbirler ile 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 213 Sayılı Vergi Usul Kanunu ve 3182 Sayılı Bankalar Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin (C) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“C) Türkiye İhracat Kredi Bankası Anonim Şirketinin politik riskler nedeniyle kredi, sigorta ve garanti işlemlerinden doğabilecek zararları Hazinece karşılanır. Türkiye İhracat Kredi Bankası Anonim Şirketinin politik risk kapsamında yapacağı tahsilatların ve Bankanın faaliyet kârlarından Hazineye tekabül eden temettü tutarlarının tamamı veya bir kısmı, Bankanın politik risk alacağına ve/veya ödenmemiş sermayesine mahsup edilebilir. Söz konusu mahsup işlemlerine Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan; mahsup işlemlerini Hazine Müsteşarlığının teklifi üzerine, bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 20- 15/11/2000 tarihli ve 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (2) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketindeki kamu hisselerinin ve bankaların iştiraklerindeki hisselerin satış işlemleri, bankalar özelleştirme kapsam ve programına alınmadan, 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun hükümlerine göre, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca yürütülür. Ancak, bu bankalarda çalışmakta olanlar hakkında, 4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesi hükümleri uygulanmaz. Özelleştirmeye hazırlık işlemlerine ilişkin olarak yapılacak çalışmaların usul ve esaslarını belirlemeye Özelleştirme Yüksek Kurulu yetkilidir. Özelleştirme Yüksek Kurulu, anılan bankaların gerekli gördüğü iştiraklerindeki hisselerin özelleştirme kapsam ve programına alınarak özelleştirilmelerine karar verebilir. Özelleştirme kapsam ve programına alınarak satılan anılan bankaların iştiraklerindeki hisselerin satış gelirleri, Özelleştirme Fonundan karşılanan giderler düşüldükten sonra anılan bankalara ödenir. Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketindeki kamu hisselerinin ve bu hisselerle birlikte satış gerçekleşen bankaların iştiraklerindeki hisselerin satışından elde edilen gelirler ise, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca hisselerin satışına ilişkin Özelleştirme Fonundan karşılanan giderlerin mahsup edilmesinden sonra Hazineye ödenir.”

MADDE 21- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun 2 nci maddesinin (I) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“I) Bireysel emeklilik aracıları: Emeklilik şirketlerinin emeklilik sözleşmelerine aracılık eden veya bunları emeklilik şirketi adına yapan kişileri,”

MADDE 22- 4632 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının beşinci cümlesi “Başka bir şirkete aktarım talebinde bulunulabilmesi için şirkette en az bir yıl süreyle kalınmış olması gereklidir.” şeklinde, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şirket, katkı paylarını, en geç şirkete intikalini takip eden ikinci iş gününde yatırıma yönlendirmek zorundadır. Bu maddede öngörülen paylaştırma, aktarım ve yatırıma yönlendirme yükümlülüklerini belirlenen süreler içinde gereği gibi yerine getirmeyen şirkete, aktarımlarda katılımcının dahil olduğu; yatırıma yönlendirmede ise dahil olacağı fonun ilgili döneme ait pozitif getirisinin iki katı tutarında gecikme cezası uygulanır ve bu tutar katılımcının hesabına ilâve edilir.

Grup emeklilik sözleşmelerinde, dernek, vakıf ve diğer kuruluşlar ile işverenler tarafından kısmen veya tamamen katkı payı ödenmesi halinde, Müsteşarlıkça belirlenen esaslar dahilinde bu katkılar bireysel emeklilik hesaplarında ayrı olarak takip edilir ve azami beş yıl içinde hak edilir.”

MADDE 23- 4632 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Emeklilik planlarına ilişkin uygulama esasları ile yıllık gelir sigortasına ilişkin tarife ve teknik esaslar serbestçe belirlenir. Bakan, gerekli gördüğü hallerde uygulama esasları ile tarife ve teknik esasları Müsteşarlığın onayına tabi kılabilir. Bu madde kapsamında hak sahiplerinin bulunması için şirket ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından yapılması gereken araştırmalara, söz konusu tutarın on yıllık süre içerisinde şirketçe ve iki yıllık süre içerisinde Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasıca değerlendirilmesine ilişkin esas ve usuller Kurulun uygun görüşü alınarak Müsteşarlık tarafından belirlenir.”

MADDE 24- 4632 sayılı Kanunun 17 nci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Bireysel emeklilik hesabındaki fon paylarından, katılımcının sistemde bulunduğu ay sayısı ile asgari ücret tutarının çarpımına karşılık gelen birikim tutarı ve 6 ncı madde kapsamında bireysel emeklilik sisteminden emekli olanlara yapılan yıllık gelir sigortası ödemelerinin aylık ödemeye isabet eden miktarının asgari ücret tutarına kadar olan kısmı haczedilemez, rehnedilemez, iflas masasına dahil edilemez. Bu fıkradaki hükümlerin uygulanmasında rehin, haciz veya iflas tarihinde geçerli brüt asgari ücret tutarı esas alınır.”

MADDE 25- 4632 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi “Portföy yönetim sözleşmelerinin Kurulca belirlenen asgari unsurlara uygun olması zorunludur.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 4632 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu fıkranın yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıl içinde yapılmak kaydıyla, Kanunla kurulanlar dahil olmak üzere, dernek, vakıf ve diğer kuruluşlardaki üyelere ait birikimler ile çalışanlarına emekliliğe yönelik taahhütte bulunan şirketlerdeki söz konusu taahhütlere ilişkin tutarlar Müsteşarlıkça belirlenecek esaslar çerçevesinde bireysel emeklilik sistemine veya yıllık gelir sigortalarına aktarılabilir. Aktarımlar, üye ve çalışanların bu Kanunda öngörülen şartları haiz olmaları halinde ve gönüllülük esasına göre yapılır. Birikimlerin veya taahhütlere ilişkin tutarların ödenmesine yönelik gayrimenkul satışları dahil olmak üzere aktarımlarla ilgili işlemler, her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır. Bu muafiyet, doğabilecek gelir vergisi yükümlülüğünü de kapsar. Bu fıkra kapsamında yıllık gelir sigortalarına intibak ettirilenlerden veya emeklilik sözleşmesi akdetmiş olan katılımcılardan giriş aidatı alınmaz ve aktarılan tutar üzerinden herhangi bir kesinti yapılmaz.”

MADDE 27- 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Mülga 9/3/1988 tarihli ve 3417 sayılı Kanunla kurulan ve bu kapsamda hak sahiplerine yapılacak ödemelere ilişkin usul ve esasları belirlemek üzere 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Kanunla tasfiye edilen Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabına ait tüm varlık ve yükümlülükler, 31/12/2006 tarihine kadar Hazineye devrolunur. Devir tarihinden sonra hak sahiplerine yapılacak her türlü ödeme, Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Anonim Şirketi kayıtları esas alınarak Banka tarafından gerçekleştirilir. Bu ödemelere ilişkin bilgi ve belgelerin Hazine Müsteşarlığına iletilmesini takiben söz konusu ödeme karşılığı tutarlar Müsteşarlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten karşılanmak suretiyle, hak sahibine ödenmek üzere Bankaya aktarılır.

4853 sayılı Kanun kapsamında hak sahiplerine fazla ödeme yapıldığının tespiti halinde, söz konusu tutarlar Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Anonim Şirketi tarafından tahsil edilerek Hazineye aktarılır. Ancak fazla ödemelerin emeklilere yapılmış olduğunun belirlenmesi durumunda, bu tutarlar oniki aya kadar faizsiz taksitlendirilerek tahsil edilir ve Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Anonim Şirketi yönünden gerçekleşmiş ödemelere ilişkin tüm hak ve yükümlülükler kendiliğinden sona erer.”

MADDE 28- 26/6/2003 tarihli ve 4911 sayılı Sivil Hava Araçları Üçüncü Şahıs Mali Mesuliyet Sigortasının Ticari Olarak Temin Edilemeyen Kısımının Devlet Garantisi ile Karşılanması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanun uyarınca, Hazine Müsteşarlığı adına Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdinde açılan Sivil Hava Araçları Üçüncü Şahıs Mali Mesuliyet Devlet Garantisi Hesabına ödenmesi gereken Devlet garantisi bedelinin ve fer’ilerinin ödenmesine ilişkin olarak, söz konusu borcun borçlu şirketler tarafından gayri kabil-i rücu ve ihtilafsız olarak bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde ödenmesi şartıyla, borçlu şirket yetkilileri hakkında bu maddede yer alan ödeme sebebiyle ilgili olarak hukuki ve mali sorumluluk aranmaz.”

MADDE 29- 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Büyükşehir belediyeleri ve bunlara bağlı kuruluşlar ile sermayesinin %50’sinden fazlası büyükşehir belediyelerine ait şirketlerin; 31/12/2004 tarihi itibarıyla kamu kurum ve kuruluşlarından olan kamu ve özel hukuka tabi alacakları, bunların diğer kamu kurum ve kuruluşlarına olan borçlarına karşılık olmak üzere, 30/6/2006 tarihine kadar takas ve mahsup edilir. Bu madde kapsamındaki alacak ve borç ifadesi bu alacak ve borçlara ilişkin fer’ileri ve cezaları da kapsar.”

MADDE 30- 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“5. Kamu iktisadi teşebbüslerinin bu madde uyarınca doğmuş ve doğacak görev zararı alacakları avans olarak Hazine Müsteşarlığı bütçesinde bu amaçla öngörülen ödeneklerden karşılanır.”

MADDE 31- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- 12/12/2001 tarihli ve 2001/3372 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile önceki yıllar kararları kapsamında üretilen şekerin, Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketinin özelleştirme programına alındığı tarih itibarıyla sözleşmesi ve bağlantısı yapılmış olan, dahilde işleme rejimi kapsamındaki satışları ile ihracatından doğan ve/veya doğacak görev zararları ve Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün ilgili mevzuatında belirtilen esas ve usuller kapsamında doğmuş ve doğacak görev zararı alacakları, avans olarak Hazine Müsteşarlığı bütçesinde bu amaçla öngörülen ödeneklerden karşılanır. Ancak, avans ödemesi Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün 2004-2005 kampanya döneminde dahilde işleme rejimi kapsamında ihracat öncesi yaptığı satışlardan doğmuş veya doğacak olan görev zararları için geçerli değildir.”

MADDE 32- 8/6/1984 tarihli ve 234 sayılı Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 8- Uygulama Dairesi Başkanlığı, kıymetli madenlerle ilgili resmi ayar evi işlemlerini yapmak, özel ayar evlerinin kuruluşuna izin vermek, denetimini yapmak ve bu konuda gerekli düzenlemeleri yapmak, kıymetli madenlerin ve taşların ithal ve ihracında Hazine Müsteşarlığınca yapılan düzenlemeleri uygulamak, hatıra paraların koleksiyon servisini kurmak, yurt dışı ihracatını gerçekleştirmek, her türlü madde, malzeme ve makinaların satın alınması ve ithalatını gerçekleştirmek ile görevlidir.”

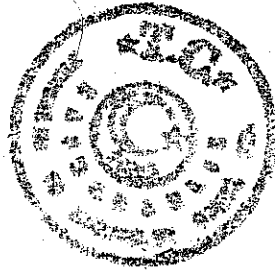
MADDE 33- 25/11/1999 tarihli ve 587 sayılı Zorunlu Deprem Sigortasına Dair Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Kurum ve bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında gerçekleştirilen iş ve işlemler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa tabi değildir.”

MADDE 34- Ekli (I) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Hazine Müsteşarlığına ait bölümüne eklenmiştir.

MADDE 35- 1/1/2004 tarihinden önce düzenlenmiş olan yatırım teşvik belgeleri ve KOBİ yatırım teşvik belgelerindeki 3/12/1988 tarihli ve 3505 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin (c) bendine göre aranılan ihracat taahhüdü hesapları, yatırım teşvik belgesi ve KOBİ yatırım teşvik belgesi iptal edilenler ve cezai müeyyidesi fiilen tahsil edilenler hariç olmak üzere re'sen kapatılmış sayılır.

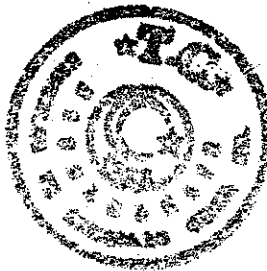

(I) SAYILI LİSTE

KURUMU : Hazine Müsteşarlığı
TEŞKİLATI : Merkez

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TUTULAN KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Daire Başkanı	1	3	-	3
	TOPLAM		3		3

T/ 1020

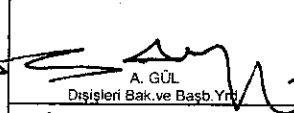
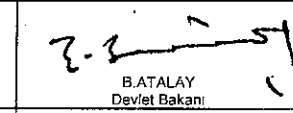
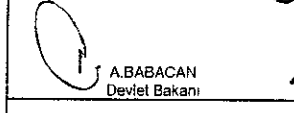
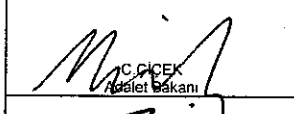
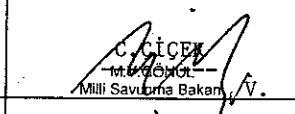
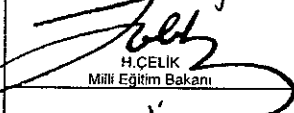
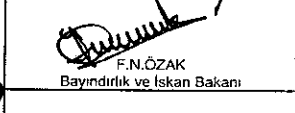
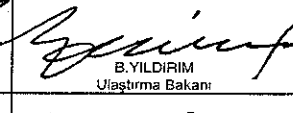
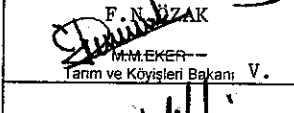
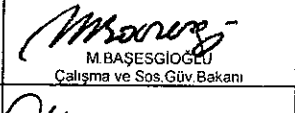
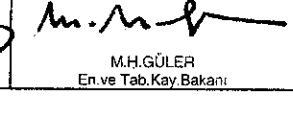
MADDE 36-Bu Kanunun;

- a) 1 ila 14 üncü maddeleri 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 20 nci maddesi 9/11/2005 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - c) 23 üncü maddesi yayımı tarihinden üç ay sonra,
 - d) 33 üncü maddesi 1/1/2005 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - e) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 37- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 N. ÇEBUKÇU Devlet Bakanı	 K. TÖZMEN Devlet Bakanı
 C. ÇİÇEK Devlet Bakanı	 M. ÇİÇEK Milli Savunma Bakanı V.	 M. BAŞESGİOĞLU İçişleri Bakanı V.	 K. UNKİTAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Milli Eğitim Bakanı	 F. N. ÖZAK Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 F. N. ÖZAK Tarım ve Köyş. Bakanı V.	 M. BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos. G.üv. Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
 A. KOÇ Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-1247

265